
Kuues päev: Pilgeni täis

„Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev“ (Mt 6:11)

Ülistus

- Ülista Jumalat meie vajaduste rahuldamise eest. Tema jumalik vägi on meile kinkinud kõik, mis on vajalik eluks ja vagaduseks, tema tundmise kaudu, kes meid on kutsunud omaenese kirkuse ja väarikusega (2Pt 1:3).
- Kuidas on Jumal sinu ees hoolitsenud viimasel ajal? Ülista Teda konkreetsete tegude eest, mis Ta on teinud sinu füüsiliste, vaimsete, spirituaalsete ja sotsiaalsete vajaduste rahuldamiseks täna, eelmisel nädalal jne.

Tunnistus

- Kas sa usaldad Jumalat, et Ta hoolitseb sinu iga eluvaldkonna eest? Luba Jumalal uurida oma südant ning näidata Tal, mida ta soovib sulle avaldada. Tunnista oma patud ja võta vastu Tema andestus.
- Kas sa oled sundimatult jaganud Jumala sulle antud ressursse – aega, raha, talente jne – nendega, kellel on puudust? Kui ei, siis palu, et Jumal näitaks sulle, kuidas olukorda parandada. Kas Jumal palub sul anda ennast mingil moel nende heaks, kes seda vajavad?

Palve ja eestpalve

- Nõua lubadust Pühast Vaimust, kes annab meile elu läbi Jumala Sõna. „Pöörduge minu noomimise alla! Vaata, ma lasen teile voolata oma vaimu, teen teile teatavaks oma sõnad.“ (Õp 1:23)
- Palveta, et seitsmenda päeva adventistid oleksid „maailma inimesed“, kes uurivad Piiblit (ja Vaimu ettekuulutust) ning praktiseerivad kõike, mida Jumal on neile õpetanud. „Ärge nõutage rooga, mis hävib, vaid rooga, mis püsib igaveseks eluks. Seda annab teile Inimese Poeg...“ (Jh 6:27)
- Kosta miljonite inimeste eest ülemaailmselt, kes on füüsiliselt või vaimselt näljased. Palveta adventistlike organisatsioonide (ADRA, Adventist Community Services jne) eest, kes aitavad selliseid inimesi. Et organisatsioonidel jätkuks oma töö tegemiseks ressursse.
- Palveta, et sina, sinu kohalik kogudus ja meie ülemaailmne kirik oskaksid aidata meid ümbritsevaid vaeseid ja vajaduses olevaid inimesi. Palveta, et me suudaksime olla teenimisele keskendunud.
- MTTC: Palveta, et töö New Yorgis võiks jätkuda rikkaliku saagiga ja et see algataks „vägeva liikumise“, mis on lubatud meile, kui töötame linnades.
- Palveta, et adventistlik haridus võiks olla kõik, mis Jumal tahab, et see oleks. Eriti palveta, et õpetajad tunneksid Jumalat isiklikult, et nad selle läbi saaksid õpilasi toita „eluleivaga“. (Palveta enda kohalike adventistlike koolide eest.)
- Palveta koos kellegagi oma viie inimese eest ja inimeste eest, kes on kaardil. Palveta, et nad oleksid innukad Piibli õppijad ja et nad selle kaudu Jeesusesse armuksid.
- Mida sa vajad just praegu? Palu seda Jumalalt ja ülista Teda, et Ta seda sulle lubab.
- Palu teiste soovide pärast, mis su südames on.

Tänu

- Täna Jumalat, et Jeesus on eluleib. „Kes minu juurde tuleb,
- see ei nälgi iialgi, ja kes minusse usub, see ei janune enam iialgi.“ (Jh 6:35)

- Ülista Teda nende imede eest, mis Ta annab sulle sinu palvevastusteks.

Ellen White Meie Isa palvest

„Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev...“ (Mt 6:11)

Jeesuse poolt meile õpetatud palve esimene pool käib Jumala nime, riigi ja tahtmise kohta – et Tema nimi oleks austatud, Tema riik saaks üles ehitatud ja et Tema tahtmine võiks sündida. Kui meie seda viisi Jumala teenistust endi kõige esimeseks asjaks oleme seadnud, siis võime Teda ka julgesti paluda meie vajaduste peale mõelda. Kui me oleme ennast oma minast lahti öelnud ja end Kristusele andnud, siis oleme Jumala perekonna liikmed ja kõik Isa majas on meie päralt. Kõik Jumala varandused on meie tarvitada – niihästi selle kui ka tuleva ilma varandused. Inglise teenistus, Vaimu annid, Tema sulaste töö – kõik on meie päralt. Maailm on kõigega, mis Temas on, meie päralt nii kaua kui see meile kasuks tuleb. Isegi kurjade vihavaen saab meile õnnistuseks, sest et ta meid taeva jaoks välja koolitab. „Kui teie olete Kristuse omad, siis on kõik teie päralt.“ (1Kr 3:23, 21).

Aga meie oleme kui lapsed, kes veel enda pärandust ei ole kätte saanud. Jumal ei usalda veel enda pärisosa meie kätte, et Saatan meid oma kavalusega petta ei saaks, nagu ta seda Aadama ja Eevaga on teinud. Kristus hoiab seda meie jaoks ja nimelt nii, et ärarikkuja seda kätte ei saaks. Nõnda nagu ka lapsed, kes ei ole oma pärandust veel kätte saanud, saame meie päev päevalt nii palju kätte, kui päeva tarvidus nõuab. Meie peame aga iga päev paluma: „Meie igapäevane leib anna meile tänapäev,“ ja ei tohi julgust kaotada, kui Jumal meile kohe järgmiseks päevaks küllast ei anna. Meil on tema töötus: „Olgu sul rõõm Issandas, siis ta annab sulle, mida su süda kutsub!“ (Ps 37:4). Taavet ütles: „Ma olin noor ja olen vanaks saanud, aga ma pole näinud õiget hüljatuna ega tema lapsi leiba kerjavat.“ (Ps 37:25). Jumal, kes saatis kaarnad Elijat Kriti jõe äärde toitma, ei lähe truudest ja iseennast ohverdavatest lastest mööda. Sellest, kes õiguses käib, on kirjutatud: „See elab kõrgustikel,

ligipääsmatud kaljud on temale varjupaigaks; temale antakse ta leib, temale on vesi kindlustatud (Js 33:16)“, „Nemad ei jää häbisse kurjal ajal, ja nälja päevil on neil küllalt (Ps 37:19)“. „Tema, kes oma Poe-gagi ei säästnud, vaid loovutas tema meie kõikide eest, kuidas ta ei peaks siis koos Pojaga meile kõike muud kinkima? (Rm 8:32)“. Tema, kes oma leseks jäänud ema muresid ja koormat kergendas ning aitas tal Naatsaretis majapidamise eest hoolt kanda, sümpatiseerib iga ema, kes raske tööga oma lastele leiba muretseb. Tema, kellel on kaastunnet rahva vastu, sest nemad on „väsitatud ja vaevatud“ (Mt 9:36). Tal on kaastunnet kannatavate vaeste vastu, Tema käsi on neile õnnistustega välja sirutatud. Jah, isegi selles palves, mis ta oma jüngritele õpetas, manitseb ta meid vaeste peale mõtlema.

Kui meie palvetame: „Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev,“ siis palume meie niisama teiste eest kui enda eest ja tunneme ära, et see, mis Jumal meile annab, ei ole ainult meie enda jaoks. Jumal usaldab meie kätte varandused, et me näljaseid toidaksime. „Sina, Jumal, kinnitad oma headusega viletsat“ (Ps 68:11) ja tema ütleb: „Kui sa teed lõuna- või õhtusöömaaja, siis ära kutsu oma sõpru ega oma vendi ega oma sugulasi ega rikkaid naabreid... vaid kui sa teed võõruspeo, siis kutsu vaeseid, küürakaid, jalutuid, pimedaid, siis oled sa õnnis, sest neil ei ole millegagi sulle tasuda, vaid see tasutakse sulle õigete ülestõusmisel. (Lk 14:12-14)“

„Jumal on vägev andma teile kogu armu rikkalikult, et teil ikka oleks kõike küllaldaselt ning et te oleksite rikkad iga teo tarvis, aga see on nii: kes kasinasti külvab, see ka lõikab kasinasti, ja kes rohkesti külvab, see ka lõikab rohkesti. (2Kr 9:8,6)“

Palve igapäevase leiva pärast ei käi mitte üksnes toidu kohta, et üleval hoida oma keha, vaid sisaldab endas ka vaimulikku leiba, mida hing igaveseks eluks tarvitab. Jeesus käsib meid: „Ärge nõutage rooga, mis hävib, vaid rooga, mis püsib igaveseks eluks. Mina olen taevast alla tulnud elav leib. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab igavesti. (Jh 6:27, 51)“ Meie Päästja on elu leib, ja kuna meie tema armastust vaatame, selle üle järele mõtleme, seda vastu võtame, sööme meie elu leiba, mis on taevast tulnud.

Meie võtame Kristust tema sõna läbi vastu, ja Püha Vaim on meile antud, et tema Jumala sõna meie mõistusele avaks ja selle tõdesid meie südamesse tooks. Me peaksime iga päev palvetama, et Jumal meile oma sõna lugemisel oma Vaimu annaks, kes meile tõdesid ilmutaks, mis meie hinged päeva tarbeks kinnitaks.

Õpetades meid paluma nii ihu kui ka vaimulikkuse jaoks igapäevast leiba, teeb Jumal seda meie kasuks. Tema tahaks, et me oma iseseisvuse tema hooleks annaksime, sest ta otsib osadust meiega. Osaduses Kristusega palves ja tema sõna suurte ja kallite tõdede uurimise läbi toidetakse meid kui näljaseid hingi, meid värskendatakse elu allikast.

„Mõtteid õndsakskiitmise mäelt“, lk 110–113